

812.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 grudnia 1933 r.

w sprawie zaopatrzeń inwalidzkich dla robotników
oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 302 ust. 2 i art. 319 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość zaopatrzenia inwalidzkiego, przewidzianego w art. 302 i 303 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) wynosi 20 zł miesięcznie.

U w a g a: Wyraz „ustawa“ w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396).

§ 2. Zaopatrzenia inwalidzkie, zaopatrzenia dla członków rodziny robotnika (zaopatrzenia poinwalidzkie wdowie i sierocie) oraz zwrot składek, przewidziane w art. 302 i 303 ustawy przyznaje Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników.

Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników może powierzać właściwym ubezpieczalniom społecznym (§ 3 ust. 2) przyznawanie wszystkich lub niektórych rodzajów zaopatrzeń, wymienionych w ustępie poprzednim, oraz zwrotu składek.

§ 3. Roszczenia o zaopatrzenia oraz o zwrot składek należy zgłaszać do właściwej ubezpieczalni społecznej.

Właściwą, w rozumieniu rozporządzenia niniejszego, jest ubezpieczalnia społeczna, w której okręgu znajduje się miejsce zamieszkania osoby, zgłaszającej roszczenie.

§ 4. Osoba, zgłaszająca roszczenie o zaopatrzenie inwalidzkie, powinna udowodnić posiadanie warunków niezbędnych dla uzyskania zaopatrzenia, a w szczególności przedstawić:

- 1) metrykę urodzenia,
- 2) dowód obywatelstwa polskiego,

3) dowody, stwierdzające, że w ciągu ostatnich czternastu lat przed wejściem w życie ustawy pozostawała przynajmniej przez cztery lata w zatrudnieniu, któreby w myśl ustawy uzasadniało obowiązek ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt. 2 lit. b) (ubezpieczenie emerytalne robotników),

4) zaświadczenie właściwej władzy o braku niezbędnych środków utrzymania.

Osoby, które w chwili wejścia w życie ustawy miały ukończone 60 lat życia, a nie przebyły w ubezpieczeniu w zakresie art. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy 26 tygodni składkowych (art. 303 ust. 4 ustawy) powinny nado udowodnić, że z powodu inwalidztwa (art. 154 ust. 1 ustawy) albo braku pracy nie zostały objęte obowiązkiem ubezpieczenia lub też nie przebyły z tych samych powodów w ubezpieczeniu 26 tygodni składkowych.

§ 5. Członkowie rodziny (wdowy i sieroty), pozostali po osobach, pobierających zaopatrzenie inwalidzkie (art. 302 ust. 4 i 303 ust. 5 zdanie pierwsze ustawy), powinni udowodnić posiadanie warunków, niezbędnych dla uzyskania zaopatrzenia, a w szczególności przedstawić:

1) akt zejścia osoby, pobierającej zaopatrzenie inwalidzkie,

2) dowód pobierania zaopatrzenia inwalidzkiego przez zmarłego,

3) metrykę urodzenia osoby, zgłaszającej roszczenie oraz akt ślubu (dla wdów),

4) zaświadczenie właściwej władzy o braku niezbędnych środków utrzymania.

Jeżeli członkom rodziny przysługuje zaopatrzenie, chociażby osoba ubezpieczona nie korzystała z zaopatrzenia inwalidzkiego (art. 303 ust. 5 zdanie ostatnie ustawy), powinny być przedstawione dokumenty, wymienione w ust. 1 pkt. 1, 3, 4, oraz w § 4 ust. 1 — 3.

§ 6. Nieprzedstawienie któregośkolwiek z dokumentów, wymienionych w §§ 4 i 5 rozporządzenia niniejszego, nie uprawnia ubezpieczalni społecznej do nieprzyjęcia roszczenia.

Szczegółowe przepisy, dotyczące przyjmowania roszczeń, objętych rozporządzeniem niniejszym, oraz czynności ubezpieczalni przy załatwianiu tych roszczeń, zawierać będą przepisy, wydane przez Izbę Ubezpieczeń Społecznych (art. 60 ust. 2 pkt. 9 ustawy) oraz instrukcje, wydane przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników (art. 58 pkt. 5 lit. a) ustawy).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*